

LA MIRADA GLOBAL

Abel Gallardo Soto

abelgallardo@regio7.cat

El 'no' als Jocs Olímpics d'Hivern condemna el Pirineu

Barcelona va fer el salt de ciutat, gairebé, provinciana dels anys 70 a zona metropolitana global quan va esdevenir seu dels Jocs Olímpics el 1992. L'alcalde de llavors, Pasqual Maragall, algun cop va afirmar que les importants infraestructures que s'hi van projectar s'haurien acabat executant, però en un termini molt més llarg, de dècades. El salt endavant de la capital catalana en pocs anys gràcies als Jocs Olímpics va ser indubtable. La ciutat es va projectar al món i va mostrar, gràcies a les importants obres que s'hi van desenvolupar a finals dels 80 i principis dels 90, la imatge que es mereix la capital de Catalunya. No s'ha d'oblidar que, segurament, una àrea metropolitana amb infraestructures i serveis propis de capital europea té més arguments per reafirmar-se com a país i cal pensar, 30 anys després de les Olimpíades, quins són els fenòmens socials

i econòmics que han tingut un impacte en la ciutat i per què en ocasions sembla que Barcelona ha acabat morint d'èxit. L'èxit va existir i va ser aclaparador, tot i que a vegades sembla que no s'ha gestionat prou bé. Són comprensibles els temors dels Jocs d'Hivern del Pirineu, però és difícil entendre una oposició rotunda a l'esdeveniment si s'aspira a un país millor. El que és totalment incompatible, tal com ha fet aquesta setmana la plataforma Stop Jocs Olímpics, és negar-se a fer els Jocs i a la vegada demanar que s'hi executin les infraestructures que comportaria la seva celebració, perquè, precisament, els Jocs han de ser l'impuls per portar-les a terme. Les comarques del l'interior a vegades se senten un cul-de-sac de les quals val més marxar-ne per manca d'oportunitats, i l'oportunitat als Jocs, sense un projecte alternatiu concret, és condemnar aquestes comarques

a les dinàmiques actuals. També resulta sorprenent que la plataforma demani estudis que indiquin com es garantirà la neu a les pistes ja que precisament són ells els que haurien d'aportar estudis, però seriosos, que demostrin que no n'hi haurà. De moment n'hi ha, i es preveu que encara n'hi hagi el 2030, any de la cita olímpica, segons els informes del director de Polítiques Ambientals de la Generalitat, Antoni Ferran. El Govern català convocarà una consulta a les comarques pirinenques i al Berguedà sobre si tirar endavant la candidatura olímpica, i és evident que l'opinió dels seus habitants hi ha de tenir un pes especial. Però un projecte d'aquesta envergadura no és una qüestió de país? Em sorprèn que el debat es mogui entre el «sí» i el «no» i ningú es pari a pensar en un gran esdeveniment consensuat per tot-hom.